

Nikdy nikdo nezměří, zda nám děti uvěří,  
že tu můžou sladce spát, máma, táta, klid a řád,  
Postavíme před domy sněhuláky pitomý,  
schováme se za stromy a umlčíme svědomí.

Bída práskla do koní, sotva kdo ji dohoní,  
jen se krátce otočí, vysmívá se do očí.  
Závist chtíčem posedlá, vyskočila do sedla,  
navzdor smutku, zklamání, za svou sestrou uhání.

Nejsem žádný anděl, černá křídla mám,  
z dálky mává lesk a sláva, rozhodni se sám.  
Najdem pádný důvod, přát si stále víc,  
mysl váhá, čest se zdráhá, dát se pravdě vstříc.

Slíbím ti vzkříšení, slíbím ti žár,  
slíbím ti stránky v novinách.  
Slíbím ti smíření, mám jich jen pár,  
takhle to vážně začíná.

Téměř ve všech příbězích, pravda s láskou vítězí,  
bláhový, kdo nevěří zástupům snů u dveří.  
Naše pravda na váš stůl, vaše víra na náš kůl,  
naše sláva za váš pláč, děkujeme-není zač.